

[Rosling.]

jo et forslag om nye skatteobjekter. Af den grund burde udkastet være underkastet to behandlinger i landsrådet, således at offentligheden kunne få tid til at diskutere udkastet. Vi ved, at man ikke har haft mulighed herfor, før det var for sent. Det er mit håb, at en sådan fremgangsmåde ikke benyttes igen, når kommende forslag om punktskatter og eventuel indførelse af indkomstbeskatning i Grønland behandles til sin tid i landsrådet.

Dette ønske vil jeg begrunde med, at man hernede i visse kredse har den opfattelse, at den menige grønlænders deltagelse i udviklingen, og hvad der skal ske i Grønland, er for lille. Den fremgangsmåde, der er anvendt ved dette lovforslag, fremmer således ikke den menige grønlænders mulighed for at komme frem med sine synspunkter om nye forslag. Det må huskes, at forholdene i Grønland i de fleste tilfælde gør det umuligt at komme frem med meningstilkendegivelser eller møde op i deputationer som hernede, når et lovforslag som dette fremlægges i hurtig hast.

I øvrigt har jeg den opfattelse, at det ville være en klog handling, dersom dette lovforslag blev udsat, indtil andre skatteobjekter bliver behandlet i sammenhæng. Landsrådet skal nu lige omkring 1. maj behandle skatteudvalgets betænkning, som netop handler om indførelse af eventuelle andre punktskatter i Grønland. Den eneste trøst, vi kan finde i betænkningen, er, at udvalget foreslår, at loven optages til revision, når som helst der måtte blive behov herfor. For min skyld kan man gerne allerede nu tage dette skridt i forbindelse med kommende overvejelser om indførelse af andre punktskatter. Det er for mig vigtigt, at man i skatteudvalget også undersøger og foreslår, hvilke fremgangsmåder og hvilket administrationsapparat landsrådet må indføre og have til inddrivelse af kommende såvel direkte som indirekte skatter. Man må således under kommende udvalgsarbejde i folketinget kunne undgå at høre den be-

grundelse, vi flere gange har hørt fra ministerens side: at man i Grønland ikke har det fornødne administrationsapparat til gennemførelse af en mere detaljeret, men retfærdigere afgiftsordning end den foreslåede.

Til ændringsforslag nr. 2, som siger, at landskassen yder statskassen refusion af afgifter, der betales af motorkøretøjer, der tilhører danske myndigheder eller statsinstitutioner, har jeg kun en lille bemærkning, og det er, at det er naivt at tro, at private vognejeere i Grønland får den opfattelse, at staten betaler afgift for sine motorkøretøjer som de selv. Det er en på forhånd mislykket camouflage. Realiteten vil i løbet af få dage høres og forstås fuldt ud overalt i Grønland. Jeg vil tillade mig at spørge: vil man med dette ændringsforslag på en måde belaste landsrådets alt for lille administrationsapparat? Jeg kan ikke se nogen fordel ved dette ændringsforslag.

Den absolut eneste grund til, at jeg stemmer for dette forhastede og meget forenkledede lovforslag, er, at landskassen efter den sidste landsrådsordning er kommet i en prekær økonomisk situation.

Knud Hertling: Jeg skal ikke forlænge debatten, men nøjes med at konstatere, at vi i udvalget langt fra har været tilfreds med det lovforslag, der nu med mange betænkeligheder anbefales til vedtagelse. Men det, jeg gerne vil gøre en bemærkning om, er en henvendelse, vi har fået fra bilejerne i Holsteinsborg. Denne henvendelse, der var rettet til landsrådets formand og tilstillet de grønlandske folketingsmænd, er optrykt i betænkningen som bilag 2. Mod slutningen af denne henvendelse anføres det:

„Det er ligeledes for en privat bilejer harmeligt at se, i hvilken grad statens biler misbruges til privat kørsel. Det er her i Holsteinsborg ikke usædvanligt, at de GTO-ansattes koner kører i GTOs biler på indkøbsture, og de statsansatte, der har fået stillet bil til rådighed af staten, bruger disse vogne helt som deres egne til privat kørsel, og så betaler staten